

Αἰολικός Ἀστὴρ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ
Β. Κ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ
ΜΟΤΙΦΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΕΝ ΤΩ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΩ
Ο ΗΛΙΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Β. Κ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ δ.φ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Διονύσιος Ροΐδης	Σπυρίδωνος Δὲ Βιάζη
Εἰκὼν Παραδείσου (ποίημα)	Μ. Κουτούβαλη
Ἡ ἐκπαίδευσις ἐν Ρωσίᾳ	Σ. Δ. Κατακουζηνοῦ
Τὸ Ἔαρ	Κ. Ἀθανασιάδου
Τὰ ζῶα ἔχουσι συνείδησιν τοῦ θανάτου;	Γ. Α. Μέγα
Ἡ 7ῶ ἡμέτερος τοῦ Πανεπιστημίου	
Στὴν Ἀκρόπολι τῶν Ἀθηνῶν (ποίημα)	Ἄλεξ. Ν. Κοτρώνη
Δημητριακοὶ καρποὶ	Εὐαγ. Σαρίκα
Ὁ Χρόνος (ποίημα)	Δεσποίνης Ζαρουχᾶ
Τὰ δύο ἀνεκτίμητα αὐγά (Διήγημα)	Γ. Σαριβαξεβάνη
Κυδωνιατικὴ Ζωὴ	
Προκήρυξις Διαγωνισμοῦ « Αἰολικοῦ Ἀστέρος »	
Σκόρπια Λόγια	
Βιβλία καὶ Περιοδικὰ	

ΕΙΚΟΝΕΣ

Σπυρίδων Δὲ Βιάζης
Αἱ Μεγάλαι Ἱπποδρομίαι Σμύρνης
Ἐκ τῶν Ἐξοχῶν Κυδωνιῶν

Τύποις δ "Ἡλιος", Μεγάλῃ Ἀγορᾷ (Βεξεστένι) Κυδωνίαι

ΑΙΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΕΝ ΚΥΔΩΝΙΑΙΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

...
**Εν Κυδωνίαις* Μετζ. 2 1)2
**Εν τοις χωρίοις* > 3
**Εν τῷ Κράτει* < 3
**Εν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. χρ. 15*

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ

...
Κατ' ἀποκοπήν
...

ΧΑΡΤΑΠΟΘΗΚΗ & ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΣΙΓΑΡΟΧΑΡΤΩΝ

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ Δ. ΑΘΑΝΑΣΟΥΛΑ

Ὀδὸς Παλαιὰ ψαράδικα N^ο 8 — Δίοδος Σιναίτικο N^ο 6 καὶ 7 δίοδος Κλειδαρᾶ N^ο 6 δίοδος Εὐαγγελικῆς σχολῆς N^ο 6.

ΣΜΥΡΝΗ

ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΑΡΤΙΚΗΣ ΔΙ' ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ & ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ, ΧΡΕΙΩΔΗ ΓΡΑΦΕΙΩΝ & ΣΧΟΛΕΙΩΝ
ΕΙΣ ΜΕΓΑΛΗΝ ΠΟΙΚΙΛΙΑΝ.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ ἐπὶ δωδεκαετίαν ἐν Κων)πόλει ὡς ἐμποροράπτῃς λίαν εὐδοκίμως ἐργασθεὶς κ. Ἄγγελος Τιμπαμπῆς συνεταιρισθεὶς μετὰ τοῦ κ. Ν. Φλώρου ἀπεκατέστη ἐν τῇ πατρίδι του συστήσας Κατάστημα ἀπέναντι τοῦ Γραφείου κ. Κ. Λεντούδη.

Ἡ ἰκανότης ὡς καὶ ἡ πολυετής πείρα τοῦ κ. Α. Τιμπαμπῆ παρέχουν ἀρκετὴν ἐγγύησιν ὅτι πάντες οἱ πελάται θέλουσι μείνει κατευχαριστημένοι τόσον ἐκ τῆς στερεότητος ὡσον καὶ ἐκ τῆς κομψότητος τῶν ἐνδυμασιῶν.

ΑΙΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝ. ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ

ΧΑΡΗΛ. Γ. ΒΑΦΕΙΑΔΗΣ

ΔΗΜΗΤΡ. Η΄ ΨΩΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΕΝ Τῷ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙῳ

„Ο ΗΛΙΟΣ”

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Β. Κ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ δ.φ.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΡΟΪΔΗΣ

Μεθ' ὑπερηφανείας ὁ «Αἰολικὸς Ἀστὴρ» ἀπὸ τοῦ παρόντος τεύχους ἐγκαινίζει τὴν πολῦτιμον συνεργασίαν τοῦ διακεκριμένου ἀνα τὸ Πανελλήνιον σοφοῦ λογογράφου κ. Σπυρίδωνος δε Βιάζης, ὅστις ἐνρηστήρῃ ὡς ἐπιστείλη ἡμῖν τὰ κατωτέρω διακρινόμενα οὐ μόνον ἐπ' ἐμβριθεῖα ἀλλὰ καὶ πολλῇ χάριτι.

Ὁ εὐγενὴς τὸ γένος καὶ τὸ φρόνημα συνεργάτης ἡμῶν καταριθμεῖται μετὰ τῶν εὐαριθμῶν σοφῶν τοῦ καλάμου χειριστῶν οἵτινες «δὲν κρύπτουσι τὸ φῶς ὑπὸ τὸ μόδιον», ἀλλὰ καθ' ὅσον αἱ πολλαὶ ἀσχολίαι καὶ αἱ βαθεῖαι μελέται ἐπιτρέπουσιν αὐτῷ, ἐπιθυμῆι νὰ φανῇ ἐποφελῆς τοῖς πολλοῖς διὰ δημοσιευμάτων περισπουδάστων καὶ προφανοῦς ἐνδιαφέροντος· οὕτω δὲ τὸ ὄνομα τοῦ Δ. Βιάζης ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῇ τιμάται πολὺ ὡς ἐξετιμῆθη καὶ τιμάται ἐν Ἑλλάδι ἐνθα τὰ ἀρθρα του κοσμοῦσι τὰ σπουδαιότερα Περιοδικά, ἢ δ' Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐτίμησε τὸν ἀκαταπόνητον καὶ σοφὸν ἄνδρα δι' ἀνωτέρου παρασήμου.

Ὁ κ. Σπ. δε Βιάζης ἐνέκνηφεν ἰδίως εἰς ἱστορικὰς μελέτας τῶν νεωτέρων καθόλου χρόνων ἰδίᾳ δὲ τῶν ἐπὶ Ἄνετοκρατίας ἢ κατωτέρω μελέτη ἐξελίσσει ἱστορικὰς σελίδας τῆς ἀνθοστεφούς Ζακύνθου, ἐν αἷς πλήν ἄλλων καὶ σκηνὰς χαριστάτας τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου τοῦ ἀθανάτου ἐθνικοῦ ἡμῶν ποιητοῦ Σολωμοῦ.

σοφοῦ καθηγητοῦ κ. Α. Μ. Ἀνδρεάδου, ὅπως χρησιμεύσῃ ὡς εἰσαγωγή τῆς ἐκδόσεως τῶν ἀπάντων τοῦ πολυκλαύστου τούτου συγγραφέως, οὐ ὁ θάνατος ἀφῆκε κενόν.

Ἐν τῇ μελέτῃ ταύτῃ λόγος γίνεται καὶ περὶ τῆς οἰκογενείας Ροΐδου, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ Βενετία εἶχεν ἀπονείμῃ τὸν τίτλον τοῦ κόμητος Ἀθηνῶν. Ἐνεκα τῶν πολιτικῶν περιπετειῶν τῶν πονηρῶν ἐκείνων χρόνων ἡ οἰκογένεια Ροΐδου ἐδιχάσθη καὶ μέρος μετηνάστευσεν εἰς Χίον, καὶ μέρος εἰς Ζάκυνθον. Οἱ ἐν Ζακύνθῳ Ροῖδαι δὲν διέτρεψαν. Εἷς τούτων ὁ Διονύσιος Ροΐδης, εἶνε ἀρακεῖ ὅμως γνηστος εἰς τὸν φιλολογικὸν κόσμον διότι ἀπῆθανατίσθη ὑπὸ τοῦ Σολωμοῦ διὰ τῆς Πρωτοχρονιάς καὶ τοῦ Ἰατροσυμβουλίου. Ὁ ἐθνικὸς ἡμῶν ποιητὴς ἠθέλησε νὰ διακοινοδήσῃ τὴν γελοῖαν

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΕ ΒΙΑΖΗΣ

τοῦ Ροΐδου τούτου ὄψιν διότι ἡ φαντασιοπληξία αὐτοῦ ἔφθανε μέχρι τοῦ γελοίου. Καὶ ὅμως ὁ βίος τοῦ Ροΐδου εἶνε καὶ ἄξιος προσοχῆς, διότι παρέχει ἡμῖν διδάγματα οὐκ μικρά. Μᾶς διδάσκει ὅτι αἱ περγαμνὰ τῶν τίτλων, ἔστω ἠνωμένα καὶ μετ' ἐκείνων τῶν Πανεπιστημίων οὐδὲν ἰσχύουσιν δταν λείπῃ ἡ ὀρθοφροσύνη ἐκείνη, ἣτις

Περὶ τοῦ Ἐμμανουὴλ Ροΐδου, περισπούδαστον μελέτημα ἐδημοσιεύθη κατ' αὐτὰς ὑπὸ τοῦ

ρους τῆς Χεδιβικῆς Κυβερνήσεως ὁ ἀντιπρόσωπος αὐτῆς Ἀχμέτ Ζεκὴ πασᾶς ὅπως ὀρισθῆ τὸ Κάϊρον — καὶ πολὺν διακαίως — ἀλλὰ συγχρόνως καὶ ἄλλοι ἀντιπρόσωποι ὑπέβαλον αἰτήσεις καὶ οὕτω οὐδεμία ἐλήφθη ἀπόφασις. Ἀνακοινώσεις εἰς τὰ δέκα καὶ τρία τμήματα, εἰς τὰ ὁποῖα διηρόθη τὸ Συνέδριον, ἐγένοντο πολλαί, κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥτιον σπουδαίαι. Οἱ Ὑπόεδροι ἐγνωρίσθησαν καλλίτερον καὶ ἐξετίμησαν ἀμοιβαίως τὰς ἐργασίας των, καὶ ἡ ἐπιστήμη δὲ ἐξάπαντος θὰ προσκομίση ὄχι ὀλίγην ὠφέλειαν.

H A'. ΣΥΝΕΔΡΙΑ

ΚΑΙ Η ΕΚΛΟΓΗ ΤΩΝ ΡΗΤΟΡΩΝ

Μετὰ τὰς γενικὰς αὐτὰς παρατηρήσεις ἀναγράφομεν χρονολογικῶς κατὰ σειράν τὰς ἐορτὰς ὅπως διεξήχθησαν κατὰ τὸ πρόγραμμα. Εἰς τὰς 4 μ.μ. τοῦ Μεγάλου Σαββάτου συνήλθον οἱ τε ἀντιπρόσωποι καὶ οἱ Ὑπόεδροι εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ Πανεπιστημίου. Ἦσαν ἐν ὄλῳ 250 ἕως 300. Διεκρίνοντο εἰς τὴν τιμητικὴν θέσιν, παρὰ τὴν ἐξέδραν τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας, οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν τεσσάρων Πατριαρχείων. Ὁ πρῦτανος κ. Λάμπρος ἀνελθὼν τὸ βῆμα προσεφώνησε τοὺς ξένους εὐχαριστήσας θερμῶς καὶ ἐπικαλεσθεὶς τὴν ἐπιείκειαν αὐτῶν ἂν τυχὸν δὲν ἤθελον εὖρη ἐν Ἀθήναις τὴν εὐμάρειαν καὶ τὴν ἀνεσιν τῶν μεγαλοπόλεων τῆς Εὐρώπης, εἰς τὰς ὁποίας ἦσαν συνειδισμένοι. Θὰ εὖρωσιν ὅμως, εἶπε, θερμὴν ἀγάπην καὶ εἰλικρινεστάτην φιλοξενίαν. Ἐπηκολούθησεν ἔπειτα ἡ ἐκλογή τῶν ῥητόρων. Οὕτω τῇ ὑποδείξει αὐτοῦ τοῦ Πρωτάνεως ἐξελέγησαν διὰ μὲν τὴν ἐπι τῆς Ἀκροπόλεως ἔναρξιν τῶν ἐορτῶν τοῦ Συνεδρίου καὶ τοῦ ἰωβηλαίου τοῦ Πανεπιστημίου, τῆς Γαλλίας ὁ Κολλιγιὼν, τῆς Γερμανίας ὁ Δελμπρούκ, τῆς Ἀγγλίας ὁ Μαχάφφν, ἀνεκηρύχθη δὲ ἐπίτιμος πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου, ἰσότητος πρὸς τοὺς τρεῖς ῥήτορας, ὁ Δὲ Γκουμπενάτης, καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ρώμης. Κατόπιν ἐξελέγησαν κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν οἱ ῥήτορες τῶν διαφόρων Κρατῶν, Ἀκαδημιῶν, Πανεπιστημίων, Ἀνωτέρων Σχολῶν, Ἰνστιτούτων, Συλλόγων καὶ Γυμνασίων, οἵτινες ἔμελλον νὰ προσφωνήσωσι δι' ὀλίγων (ἐπὶ 3 λ.) τὸν Πρύ-

τανιν κατὰ τὴν δευτέραν ἡμέραν τοῦ Πάσχα ἐπὶ τῇ ἀμφιτεταγμένῳ Πανεπιστημίου. Οὕτως ἐξελέγησαν ἐκ μὲν τῶν Πατριαρχείων ὁ Σχολάρχης τῆς Μ. τοῦ Γένους Σχολῆς Μιχαὴλ Κλιόβουλος, ὁ Σάρδεων, ἐκ δὲ τῶν διαφόρων Εὐρωπ. Κρατῶν, Πανεπιστημίων κ.λ.π. κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν ῥήτορες πρὸς τοὺς ἑκοσι καὶ πέντε. Ἐπὶ τούτοις ἡ συνεδρίασις ἐληξεν καὶ οἱ σύνεδροι καὶ ἀντιπρόσωποι διεσπάρησαν ἀπὸ τῆς πλατείας τοῦ Πανεπιστημίου πρὸς τὴν 5 μ.μ. πρὸς πᾶσαν διεύθυνσιν. Εἰς τὰ ξενοδοχεῖα δυσκόλως ἠδύνατό τις νὰ εὖρη θέσιν. Τὸ μεσονύκτιον ἐτελέσθη μεγαλοπρεπῶς ἡ ἐορτὴ τῆς Ἀναστάσεως. Εἰς τὴν Μητρόπολιν εἶχε στηθῆ ἰδιαίτερα ἐξέδρα χάριν τῶν ξένων. Πλείστοι ἐξ αὐτῶν προσήλθον μὲ τὰς δεσποίνας καὶ τὰς θυγατέρας των, καὶ ἔπειτα ἔφαγον τὸ Πάσχα μὲ πολλὴν εὐθυμίαν εἰς τὰ ξενοδοχεῖα, τὰ ὁποῖα κατέκλυσαν ἀπὸ τῆς 5 π.μ. Ἡ πρῶτα ὀλόκληρος ἦτο ἀφιερωμένη εἰς ἀνάπαυσιν.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ

Εἰς τὰς 2 μ.μ. ὅλοι οἱ ἀντιπρόσωποι καὶ οἱ σύνεδροι μὲ τὰς ἐπισήμους στολάς των ἔπρεπε νὰ ἀνέλθωσιν εἰς τὴν Ἀκρόπολιν. Ἐκεῖ ἐπὶ τοῦ Παρθενῶνος ἔμελλε νὰ γίνῃ ἡ πανηγυρικὴ ἔναρξις τῆς ἐορτῆς, τῶν ἐργασιῶν τοῦ συνεδρίου καὶ τοῦ ἰωβηλαίου τοῦ Πανεπιστημίου. Αἱ ἐφημερίδες ἔψεξαν καὶ κατειρωνεύθησαν τὸ μέτρον τοῦ Πρωτάνεως νὰ ὑποχρεώσῃ τοὺς ἀντιπροσώπους νὰ φρακοφορῶσιν ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως. Ἡδὴ ἀπὸ τῆς 1 μ.μ. ἄπειρος κόσμος εἶχε καταλάβῃ τοὺς πόδας τῆς Ἀκροπόλεως μεταξὺ Ἀρείου Πάγου καὶ τῆς δυτικῆς πλευρᾶς, καθὼς καὶ τοὺς πέριξ λόφους. Ἡ ἡμέρα ἦτο θαυμασία. Τὸ θέαμα τῶν ἀναβαινόντων εἰς τὸ προσκύνημα ἦτο ἐξαιρετικόν. Ὑπεράνω ἔλαμπεν ὁ ἥλιος, τὸ θάλαπος ἦτο γλυκύ, πέραν ἐφαίνετο ἡ θάλασσα τῆς Σαλαμῖνος καὶ τὰ γυμνά ὄρη τῆς Ἀττικῆς. Ὅλοι ἦσαν ἐφωδιασμένοι μὲ τὸ εἰσιτήριον τῶν ἀντιπροσώπων καὶ τῶν Συνέδρων. Οἱ φοιτηταὶ ἴσταντο εἰς γραμμὴν ἀπὸ τῶν Προπυλαίων ἄχρι τοῦ Παρθενῶνος. Χειροκροτοῦσι παταγωδῶς ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει τοῦ

Βενιζέλου. Ὁ πρωθυπουργὸς μειδιῶν χαίρετ' αὐτοὺς πάντας ἀποκαλυπτόμενος. Εἰς τὰς 2 1/2 ἀνέρχονται οἱ Βασιλεῖς ὁ Διάδοχος καὶ ὁ Μητροπολίτης. Ὅλοι συμπυκνοῦνται πρὸς τὸν ὑποδόμορον τοῦ Παρθενῶνος. Αἱ φωτογραφικαὶ μηχαναὶ εἶνε εἰς κίνησιν. Δεσποινίδες τινὲς κρέμανται χαριέστατα ἀπὸ τοῦ βορείου τοίχου τοῦ Ναοῦ τῆς Παρθένου θεᾶς. Μετ' ὀλίγον ἡ Α. Υ. ὁ Διάδοχος, φέρων μεγάλην στολὴν στρατηγοῦ, ἀνέβη ἐπὶ τινος κιονοκράνου καὶ ἀπήγγειλε μὲ τραχεῖαν φωνὴν στρατιωτικοῦ εὐγλωττον καὶ λαμπρὰν προσφώνησιν κηρύττων ἐπισήμως τὴν ἔναρξιν τοῦ Συνεδρίου, ὅπως ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ ἐκείνου βράχου ἐκήρυξε πρὸ ἐτῶν ἐπισήμως τὴν ἔναρξιν τοῦ πρώτου ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος συγκληθέντος ἀρχαιολογικοῦ Συνεδρίου. Συνδύαζων τὴν ἐβδομηκοστὴν πέμπτην ἀμφιτεταγμένον τοῦ Πανεπιστημίου πρὸς τὰς ἐργασίας τοῦ Συνεδρίου μετεχειρίσθη μίαν εὐτυχεῖ ἔκφρασιν. «Τὸ παγκόσμιον πνεῦμα, εἶπεν ἀποτεινόμενος πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους καὶ Συνέδρους, τοῦ ὁποῖου ἡμεῖς εἰσθε οἱ λογάδες ἀντιπρόσωποι, δὲν ἔχει πατρίδα· διόπερ τὴν ὥραν ταύτην, ἀνεπαισθήτως, καθ' ἣν πάντας ἡμᾶς περιπολοῦσιν αἱ ἀλησιμόνητοι ἀναμνήσεις τῆς ἀρχαιότητος, μεταβάλλεσθε ἀνεπαισθήτως εἰς Ἀθηναίους, ὡς ἡμεῖς. Διὸ ἐκφράζω πρὸς ὑμᾶς, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὴν πεποίθησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, ὅτι ἐν μέσῳ τῆς λατρείας τοῦ ἀρχαίου μεγαλείου δὲν θὰ εὖρητε ἀπρόσφορον τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν νέαν πόλιν, ἣτις δεξιόταται ὑμᾶς ἀνοικταῖς ἀγκάλαις μετ' εὐλαβείας ἅμα καὶ ἐνθουσιασμοῦ, ὡς ἐκπροσωποῦσα τὰς διαθέσεις ὅλου τοῦ Ἑλληνικοῦ πρὸς τοὺς ἔρχοντας ἔμβλημα καὶ προορισμὸν τοῦ βίου τὴν ἐξεύρεσιν τῆς ἀληθείας».

ΟΙ ΛΟΓΟΙ ΤΩΝ ΡΗΤΟΡΩΝ

Τὸν Διάδοχον χειροκροτηθέντα καὶ ἐπευφημηθέντα ἐνθουσιωδέστατα ὑπὸ τῆς πληθῆος τῶν σοφῶν, ὅσοι ἐξ ὅλων τῶν χωρῶν τοῦ κόσμου παρίσταντο εἰς τὸ εὐλαβὲς προσκύνημα τῆς Παρθένου θεᾶς τῆς Σοφίας, διεδέχθη ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργὸς κ. Ἀλεξανδρῆς. Ὁ λόγος αὐτοῦ, μεστὸς ἀδροτάτων νοημάτων καὶ πολυμα-

θείας, ἦτο μὴν ἀπὸ περιοπῆς ἐπισκόπησις τῶν εὐεργετημάτων τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος ἐν σχέσει μάλιστα πρὸς τὸν ἀνατολικὸν κόσμον. Ὁ λόγος τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, μὲ φωνὴν ἠχηρὰν ἀπαγγελθεὶς, διήρκεσε περὶ τὰ 20 λεπτά, κατεχειροκροτήθη δὲ πολλάκις. Μετ' αὐτὸν ὁ πρῶτανος τοῦ Πανεπιστημίου κ. Σπ. Λάμπρος, ὁ ἀκάματος διοργανωτῆς τῶν ἐορτῶν, προσεφώνησε συντομώτατα διὰ λαμπρᾶς προσλαλιᾶς τοὺς ἀντιπροσώπους διακοπτόμενος ὑπὸ χειροκροτημάτων. Ἔσχε καὶ αὐτὸς μίαν ἐκτάκτως ὠραίαν καὶ ἐντυχητὴν ἔκφρασιν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ Συνεδρίου τῶν Ἀνατολιστῶν. «Οἱ ἔχοντες ὡς συμβολὸν, εἶπε, τὸ ex Oriente lux (ἐξ Ἀνατολῶν τὸ φῶς) θὰ δώσωσιν εὐχαρίστως ἐδῶ τὴν δεξιάν εἰς τοὺς ἀναγνωρίζοντας τὰς ἀρχαίας Ἀθήνας ὡς τὴν Ἑλλάδα τῆς Ἑλλάδος, ὡς τὴν γηραιὰν πότινιαν μητέρα τῆς ἀνθρωπίνης σοφίας». Καὶ ἐπικαλούμενος τὴν εὐμένειαν τῶν παγκοσμίων σοφῶν: «Ὁμολογοῦμεν, εἶπεν, ἡμᾶς μεγαλυνόμενοι ὑπὸ τῆς ὑμετέρας παρουσίας καὶ ἠσθάνθημεν τὴν ἀνάγκην νὰ ἀναβιβάσωμεν ὑμᾶς ἐνταῦθα ὅπως τύχωμεν κατὰ τὴν πρώτην ὑμῶν δεξιῶσιν τῆς ἐπικουρίας τῶν σκιῶν τῶν ὑμετέρων προγόνων, πρὸ τῶν ὁποίων καὶ ἡμεῖς κλίνετε οὐχ ἥτιον ἡμῶν τὸ γόνυ».

(ΕΠΕΤΑΙ ΣΥΝΕΧΕΙΑ)

ΣΤΗΝ ΑΚΡΟΠΟΛΙ
ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ἐρείπια πανθαύμαστα
ἀρχαϊκῆς εὐκλείας
κι' ἂν οἱ αἰῶνες ἠλλαξαν
τὰ πρωτινά σας κάλλη,
γιὰ πάντα ἡ ἀνάμνησις
θὰ ζῆ εἰς τὰς καρδίας
κι' ἡ γλῶσσα τοῦ Ἑλληνισμοῦ
τὴ δόξα σας θὰ ψάλλῃ!

Κυθωνίαι — ΑΛΕΞ. Ν. ΚΟΤΡΩΝΗΣ

εὐφύμως γνωστὸν ἐπὶ ὄλων τῶν ἀγορῶν καὶ εἰς ὄλας τὰς τραπέζας, ὡς ἀνθρώπου ἐντελοῦς ἐμπορικῆς τιμότητος. « Πλήρωνε, ὅ,τι ὀφείλεις καὶ ἀπάτα τοὺς πελάτας σου » ἦτο τὸ σύμβολόν του καὶ ἐπὶ τούτου διεκρῦθη αὐστηρῶς τὴν διαγωγὴν του.

Ὅθεν ἀπὸ πέντε ἐτῶν, καθ' ἃ διέτρεχε τὴν γῆν, δὲν ἐλησιμόνησε τὰ δύο αὐγά, τὰ ὁποῖα ἔφαγε χωρὶς νὰ πληρώσῃ

εἰς τὸν σταθμὸν τῶν Παρισίων· ἦνοιξεν δι' αὐτὰ εἰδικὸν λισμὸν εἰς ἓν τῶν βιβλιαρίων του, τὸ ὁποῖον δὲν ἄφηνε ποτὲ καὶ ἐθεώρει ἐν συνειδήσει παραγωγὸν τὴν ποσότητα τῶν ὀγδοήκοντα ἑκατοστῶν, τὴν ὁποῖαν ὄφειλε παρὰ τὴν θέλησίν του εἰς τὸν πάτρωνα τοῦ ἐστιατορίου, τὸν ἀεῖότιμον κύριον Γκαρανζώ.

(Ἐλεται συνέχειαι)

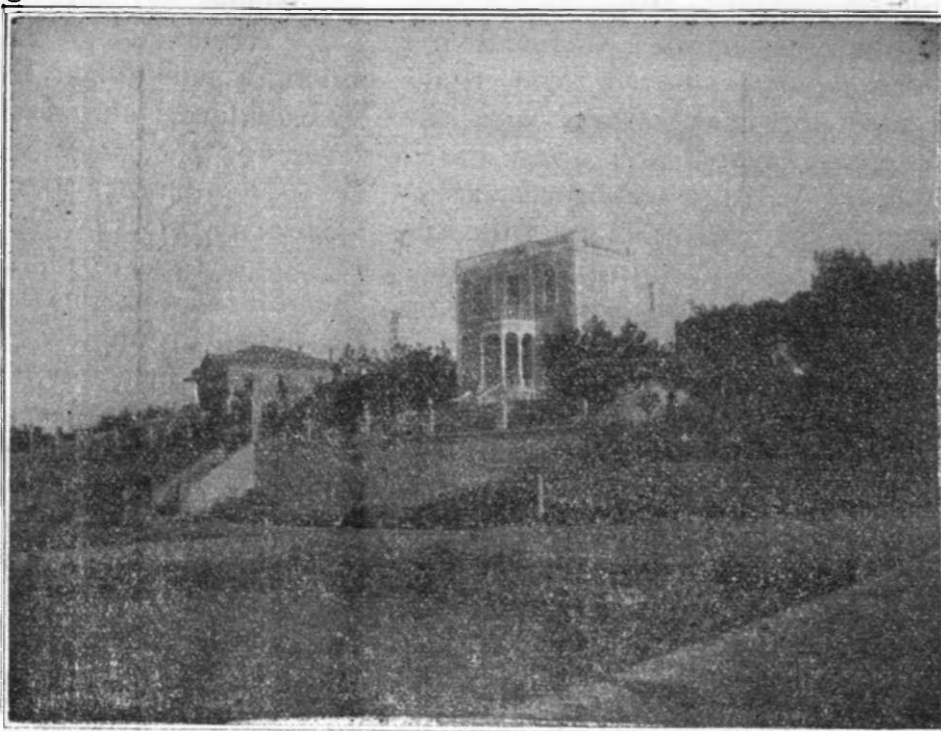
(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

Κυδωνίαι — Γ. ΣΑΡΙΒΑΞΕΒΑΝΗΣ

ΚΥΔΩΝΙΑΤΙΚΗ ΖΩΗ

Χθὲς Σάββατον ἐπὶ τῇ ἐπετεῶ εἰς τὸν θρόνον ἀναρρήσει τοῦ φιλολάου τῆς Ὀθωμαν. Αυτοκρατορίας Ἄνακτος Μεχμέτ Ρεσάτ τοῦ Ε'· αἱ Σχολαὶ ἤρουν, ἡ ἀγορὰ ἅπασα ἐσημαιοστολίσθη

κατὰ τὸ διαρρεῦσαν 15-ήμερον σπανιώτατα εἰς τὰ καθ' ἡμᾶς μέρη παρατηρεῖται· ἐνόμισέ τις ὅτι εὐρι-

ΕΚ ΤΩΝ ΕΞΟΧΩΝ ΚΥΔΩΝΙΩΝ

Ἡ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΜΕΝΗΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΑΡΑΛΙΑΚΗ ΟΔΟΣ

τά δὲ Δημόσια Κτίρια ἐμυρτοστολίσθησαν. Ἄναπεμφθεισῶν ὑπὸ τὸ Δημαρχεῖον τῶν νενομισμένων εὐχῶν ὑπὲρ μακροημερεύσεως τοῦ Ἄνακτος, Τουρκιστὶ μὲν ὑπὸ τοῦ Σοφολογ. Μουφτῆ, Ἑλληνιστὶ δὲ ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου ἡμῶν, παρατεταγμένων ἑκατέρωθεν λόγων στρατιωτῶν καὶ παιανιζούσης τῆς Μουσικῆς ὑπὸ τὰς ἐπευφημίας τῶν παρισταμένων, ἡ Α. Ε. Ὁ εὐγενὴς καὶ δέκτης Διοικητὴς τῆς πόλεως Κυδωνίων Ἰβραήμ Χακκῆ βῆς καθ' ἅπασαν τὴν ἡμέραν ὑπεδέχετο ἐν τῷ Δημαρχεῖῳ τοὺς ἐν τέλει ὡς καὶ τοὺς ἐγκρίτους τῶν πολιτῶν, οἵτινες ἔσπευδον ὅπως ἐλφράσωσι τὰ συγχαρητήριά των. Κατὰ δὲ τὴν νύκτα ἡ πόλις ἐφωταγωγῆθη.

σκόμεθα ἐν πλήρει χειμῶνι καὶ οὐχὶ ὑπὸ τὴν εὐεργετικὴν ἐπίρροιαν τοῦ ζωογόνου τοῦ Ἀπριλίου ἡλίου. Εὐτυχῶς ἀπὸ τῆς χθὲς ὁ καιρὸς ἐπαισθητῶς ἐβελτιώθη, μετ' ἐπικρατήσεως τοῦ Νότου, παρέχων πλέον τὴν βεβαιότητα ὅτι εἰσερχόμεθα πληροῖστοι εἰς τὴν Ἄνοιξιν· ἤδη δὲ οἱ εὐπορότεροι τῶν Κυδωνιατῶν προετοιμάζονται διὰ τὰς ἐξοχικὰς ἐπαύσεις των (ιδ.εἰκόνα), ἐνῶ ἕτεροι ἀπὸ τῆς Μ. Ἑβδομάδος προέλαβον αὐτούς, ἀλλ' ἀντὶ θερέτρων, ὡς ἴλπιζον, **χειμάδια** ἐνέτυχον ἀνάπαντες θερμάστρας ἐν μηνὶ Ἀπριλίῳ!

μολογουμένως ἀτιοσφαιρικὴν κατάστασιν τοσοῦτον ἀνώμαλον ἡ-

Τὸ ὄψιμον τοῦτο ψῦχος δὲν παρήλθεν ἄνευ βλάβης εἰς τὰ δημητριακὰ διότι παράπονα ἀκούονται ἐκ μέρους τῶν γεωργῶν, εὐτυχῶς ὅμως οὐδὲν τοιοῦτον ἀκούεται καὶ διὰ τὰ ἐλαιόδενδρα, τοῦναντίον ὅμως ὄλως διὰ τὰς ἀμπέλους καὶ τὰ κηπουρικὰ εἶδη, εἰς ἃ τὸ νήγεμον ἰδίᾳ ψῦχος τῆς νυκτὸς τῆς προχθὲς Παρασκευῆς ἐπέφερε σπουδαιοτάτας ζημίας.

Ἡ κίνησις τοῦ Ἐμπορίου τῆς πόλεώς μας διατελεῖ ἐν ἐκκρεμότητι, τὰ τελευταῖα πολιτικὰ γεγονότα ἀνέστειλαν ἐπὶ τοῦ παρόντος τὰς φορτώσεις ἐλαίων καὶ σαπῶνων, καὶ τοὶ παραγγελίαι τοιαῦται συνεχῶς δίδονται ὑπὸ τῶν ἀγοραστῶν· ἀναμένεται ἡ ἐλευθεροκοινωνία τῶν Στενῶν ὅπως προβῶσιν οἱ ἀποστολεῖς εἰς φορτώσεις, τόσον μᾶλλον καθ' ὅσον τὸ πλεῖστον μέρος τῶν ἀποστολῶν προώρῃται διὰ Ρουμανίαν καὶ Βουλγαρίαν.

Ἡ πόλις μας κατ' αὐτὰς παρουσίασε ποῖαν τινὰ ζωηρότητα καὶ κίνησιν ὡς ἐκ τῶν ἐκλογῶν τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐκλεκτόρων οἵτινες παρὰ τοῦ λαοῦ καὶ μόνου ἀναδεικνύονται. Περαιωθείσης τῆς ἐκλογῆς τῶν Ἐκλεκτόρων προέβησαν οὗτοι εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς Δημομεροντίας ἣτις σήμερον ἀπαρτίζεται ἐκ τῶν ἐξῆς προσώπων κ.κ. Μ. Στρογγύλη, Ἄλεξ. Βαλσαμάκη, Δ Χ' Μήτσου, Μ. Καρτακλή, Ι. Ἀποστολάκη, Ι. Κερεστετζῆ, Ἄλ. Μωραϊτέλη, Γ. Οἰκονομίδου, Ι. Γονατᾶ καὶ Κ. Σάλτα.

Πρὸ τῆς ἐκλογῆς τῆς ἄνω Δημογεροντίας οἱ κ. Ἐκλέκτορες ἐζήτησαν ν' ἀναγνωσθῆ ὁ σχετικὸς Κανονισμὸς ὅπως λάβωσι γνῶσιν τῶν καθηκόντων των καὶ ἀκολούθως προβῶσιν εἰς τὴν ἐκλογὴν, ἀφοῦ δὲ συνεζήτησαν διάφορα σημεῖα τοῦ Κανονισμοῦ καθ' ἃ ὄφειλον οἱ παλαιοὶ Δημογέροντες νὰ συμμορφωθῶσι ὡς λ.χ. τῆς λογοδοσίας τῆς Διαχειρήσεώς των, οἱ Ἐκλέκτορες ἐπανειλημμένως ἠρώτησαν ἐὰν εὐρίσκωνται ἐν τάξει ὅπως προβῶσιν εἰς ψηφοφορίαν, λαβόντες δὲ τὴν περὶ τούτου διαβεβαίωσιν παρὰ τῆς προεδρευούσης Α. Σ. καθ' ὅσον καὶ προηγουμένον ἀνάλογον ὑπῆρχε, προέβησαν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς ἄνω Δημογεροντίας, ἣν κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ σχετικοῦ πρακτικοῦ

παρακαλοῦσι πρὸ πάσης ἄλλης ἐργασίας νὰ διορίσῃ πρωτίστως Ἐξελεγκτικὰς Ἐπιτροπὰς ὅπως ἐξελέγξωσι τοὺς λισμοὺς τῶν διαφόρων Κοινοτικῶν Σωματείων, ὑποβαλλομένης τῇ νῆα Δημογεροντία τῆς καταστάσεως ἐνὸς ἐκάστου Σωματείου, διότι κατὰ τὰς πληροφορίας των τὰ διάφορα Κοινοτικὰ Σωματεῖα τῆς πόλεώς μας πολὺ ἀπέχουσιν ἀπὸ τοῦ νὰ εὐρίσκωνται εἰς ἀνθηρὰν οἰκονομικὴν κατάστασιν.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ Α' ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ "ΑΙΟΛΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ"

Ἐπιθυμοῦντες ὅπως συμβάλωμεν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ σπουδαιοτάτου λογοτεχνικοῦ εἶδους, ὅπερ εἰς τὰ καθ' ἡμᾶς τοῦλάχιστον μέρη εὐρίσκεται ἐν τοῖς σπαράνοις του, προκηρύσσομεν ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ "Αἰολικοῦ Ἀστέρους" Διαγωνισμὸν ΔΙΗΓΗΜΑΤΟΣ εἰς ὃ δύναται νὰ συμμετάσχῃ πᾶς ἐν γένει ἀγαγνώστης ἡμῶν.

- 1] ΔΙΗΓΗΜΑ πρωτότυπον καὶ ἀνέκδοτον.
 - 2] Ἡ ἔκτασις τοῦ Διηγήματος νὰ μὴ ὑπερβαῖν τὰς ὀκτώ στηλάς τοῦ "Αἰολικοῦ Ἀστέρους".
 - 3] Γλῶσσα ἢ προσήκουσα τῇ ὕφῃ τοῦ Διηγήματος. Δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ θέσωμεν ἀποπνικτικὸν κλοιὸν εἰς τὸ ζήτημα τῆς γλώσσης· ἀναμφιβόλως ἡ ὀμιλουμένη προσήκει τῷ Διηγήματι, ἀλλὰ δὲν ἀποκλείομεν τὴν καθαρεύουσαν οὐδὲ διαλεκτικὸν τοπικὸν ἰδίωμα τῆς πατρίδος τοῦ γράφοντος, ἀρκεῖ νὰ εἶναι ζωντανὸν καὶ ἐκ τῆς πραγματικότητος, οὐχὶ δὲ τεχνητὸν καὶ κατὰ βούλησιν διεσκευασμένον.
 - 4] Τὰ χειρόγραφα δέον νὰ καταφθάσωσιν ἐν τοῖς Γραφείοις ἡμῶν μέχρι τῆς 1ης Ἰουνίου ἐν. ἔτ.
 - 5] Ἐν ἐπικεφαλίδι τοῦ χειρογράφου δέον νὰ σημειουταὶ ἠθὴν τι, ἐντὸς δ' ἐσωκλείστας ἐπιστελλομένου ἐνοφραγίστου μικροῦ φακέλλου νὰ εὐρίσκωνται τὸ ὄνομα τοῦ ἐπιστέλλοντος· ὃ ἐν λόγῳ μικρὸς φάκελλος δέον νὰ φέρῃ ἔξωθεν ὡς ἐπιγραφὴν τὸ αὐτὸ πρὸς τὴν ἐπικεφαλίδα τοῦ χειρογράφου ἠθὴν. Μετὰ τὴν κρίσιν, τῶν μὲν βραβευθησομένων καὶ ἐπαινεθησομένων ἀνογιῆσονται οἱ φάκελλοι, τῶν δὲ λοιπῶν καταστραφήσονται.
- Ἡ κρίσις τοῦ Ἀγῶνος ἀνατεθῆσεται εἰς Ἐπιτροπὴν λογίων.
- Στεφανίτην τὸν Ἀγῶνα κρίνοντες καὶ οὐχὶ ἀργυρίτην ὀρίζομεν τὰ βραβεῖα ὡς ἐξῆς:
- ΒΡΑΒΕΙΟΝ Α'. Παράθεσις τῆς εἰκόνης τοῦ βραβευθησομένου ἐν τῷ "Αἰολικῷ Ἀστέρῳ," δημοσίευσίς τοῦ Διηγήματος καὶ τιμητικὴ ἀποστολὴ τοῦ Περιοδικοῦ μας ἐπὶ ἓν ἔτος.
- ΒΡΑΒΕΙΟΝ Β' Δημοσίευσίς τοῦ Διηγήματος καὶ τιμητικὴ ἀποστολὴ τοῦ "Αἰολικοῦ Ἀστέρους" ἐπὶ ἓν ἔτος.
- Τῶν ἐπαινεθησομένων τὰ ἀξιολογώτερα δημοσιευθήσονται ἐν τῷ "Αἰολικῷ Ἀστέρῳ."
- Α·Ι·V·Α·L·I·K
Turquie d' Asie.
- Διεύθυνσις ἀποστολῆς:
Περιοδικὸν «Αἰολικὸν Ἀστέρῳ»
διὰ τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Διαγωνισμοῦ.

Σημ. Τὰ χειρόγραφα δέον νὰ ὦσι εὐανάγνωστα καὶ καθαρῶς ἐπὶ τῆς μιᾶς μόνον πλευρᾶς τοῦ χάρτου γεγραμμένα.

ΣΚΟΡΠΙΑ ΔΟΤΙΑ

— Η 'Αστρονομία έχει μεγάλην σχέση με την Πολιτικήν.

— Καί ή μία άόριστος όσο και ή άλλη.

— Καί ή 'Ατμοσφαιρα έχει τας αποτόμους μεταβολάς της.

— 'Όπως και ή Πολιτική τας ιδίας της.

— Αυτάς τας ιδίας μου ένέπνευτε τό τελευταίον δεκαπενθήμερον.

— Καί νομίζω ότι δεν έχω άδικον.

— Διότι όχι μόνον απέδειξαν την αστασίαν των αι δύο αυτά θηλυκαί Προσωπικότητες.

— 'Αλλά συνώμοσαν και αι δύο έναντίον της ήσυχίας μας.

— 'Ο γλυκύς μας 'Απρίλης εξήλευσε τόν χειμώνα της συγχρόνου Πολιτικής.

— Καί από 'δω και μία 'βδομάδα δεν εύρισκόμεθα πλέον εις την 'Ανοιξιν του 'Απριλίου αλλά 'ς τόν χειμώνα του Δεκεμβρίου.

— Τά δέ αυτά μας άκούουν μπουμπουνιτά άπομακρυμένα της συμμαχίας του Πολιτικού 'Ορίζοντος μετά του 'Ατμοσφαιρικού.

— Οί κεραυνοί καθαρίζουν την 'Ατμοσφαιραν.

— Αυτό είνε αλήθεια άνομφισθήτης.

— 'Αρκεί μόνον νά μή πέση ό κεραυνός στο κεφάλμας όποτε δεν θά μή χρειασθή και πολύ ή κατόπιν αιθριότης της 'Ατμοσφαιρας.

— 'Αλλ' ό Χειμώνας ό 'Απριλιάτικος μοιάζει με τό πεισμα τών κοριτσιών.

— Ποῦ δεν βαστά πολύ!

— Αυτός ό άγριος Βορριάς του 'Απριλιού ξέχωσε πάλι μερικά χειμωνιάτικα βύχα άπρηχαιωμένα ποῦ τά είχαν προχωσει οι Κροίτοι κά τοχοί των.

— Νομίζοντας πώς είχε περάσει πιά τό Βασίλειον του γέρω Χειμώνα.

— 'Εκαμαν τό λογαριασμό χωρίς τό ξενόδοχο!

— Καί ξενόδοχος μάλιστα πολύ άγριο!

— Τό Κινηματοθέατρον «ΦΩΣ», έδρεψε πάλι νέας δάφνας με την λαμπράν ταινίαν της «'Οδυσείας».

— 'Αλλ' ήτο δυνατόν τά γείνη και άλλέως;

— 'Αφού ή «'Οδύσεια» με τόν «Υιδν του 'Οδυσεως» εις τό Κινηματοθέατρον μας «Φως» εύρίσκοντι εις άμετον σχέσηιν και συνάφειαν;

ΚΟΥΝΟΥΚΙ

ΒΙΒΛΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ "ΑΙ ΜΟΥΣΑΙ"

Τοιοῦτον τό όνομα ύπερ φέρει άξιολογώτατον Περιοδικόν έκδιδόμενον άπό έτών έν τή μυροβόλω και άνθοστεφεί Ζακύνθω ύπό την διεύθυνσιν του έγκρίτου λογίου κ. Α. Χ. Ζώη, όστις όμολογυμένως πολλήν επιμέλειαν καταβάλλει έν τή συντάξει του Περιοδικού.

Ο κ. Λεωνίδας Χ. Ζώης διακεκριμένος λόγιος και γνωστός εις τόν κόσμον τών Γραμμάτων, άκάματος ιστοριοδίφης έρευνήσας και τακτοποιήσας τά 'Αρχαιοφυλακεία Ζακύνθου, ών τυγχάνει διευθυντής, άπό πολλών έτών διευθύνει τό μοναδικόν 'Επτανησιακόν Περιοδικόν «Αί Μούσαι» πλούσιον εις ιστορικήν ύλην.

Και άπλή άπαρίθμησις τών έργων του κ. Ζώη θά καταλάμβανε στήλας όλας του «Αιολικού 'Αστέρος». 'Αρκούμεθα ν' αναφέρωμεν όλίγα τινά, τά σπουδαιότερα, έκδοθέντα εις ιδιαίτερούς τόμους και τυχόντα ειλικρινών έγκωμίων τών επώνυμων. Ούτω ή «Βιογραφία του 'Αγίου Διονυσίου» προστάτου της νήσου Ζακύνθου άποτελε. μοιχεϊκήν εις τό είδος της μελέτην' αι «Συντεχνίαι Ζακύνθου» είνε μία αναδρομική μελέτη ή πρι τών Σωματείων και Συντεχνιών κατά τους χρόνους της έν Ζακύνθω Βενετικής Προστασίας' αι «Μοναί της Ζακύνθου» ή «Πατριδογραφία» ώς και τό πολύτιμον «'Ιστορικόν Γλωσσικόν και Γραμματολογικόν Λεξικόν της Ζακύνθου», όστις εξεδόθησαν μέχρι τουδε τρεις τόμοι, εις έργα ήικνούοντα την φιλοπονίαν και πολυμαθειαν του συγγραφέως, δημοσιεύσαντος άμα εις Περιοδικά και 'Εφημερίδας πολλάς ιστορικής μελέτας.

Ο «Αιολικός 'Αστήρ», όστις δια συμπαθείας και άμειβοίας έκτιμήσεως συνδέεται μετά πολλών και κρυφαίων λογίων της έντος μεταστραφίδος νήσου, μετ' ιδιαίτερος ευχαριστήσεως χινηρετίζει την άνά τά μέρη μας εμφάνισιν του σοβρεῦ τούτου Περιοδικού ύπό την διεύθυνσιν του διαπρεπούς Ζακυνθίου λογίου κ. Ζώη, συμπολίτου του ύμνητου της 'Εθνικής 'Ελευθερίας.

ΤΟ ΖΩΝΤΑΝΟΝ ΠΤΩΜΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΕΚ ΤΟΥ ΡΑΣΙΚΟΥ ΥΠΟ ΝΙΚ. ΚΑΣΤΡΙΝΟΥ

Οί βουλόμενοι νά προμηθευθώσι τό άριστούργημα τουτο του Τολστόη δύνανται νά έμβάσωσι προς τόν κ. Νικ. Καστρινόν ή γρούσ. άργυρά εις Γραμματόσημα.

Poste Russe—Galata—Con)ple.

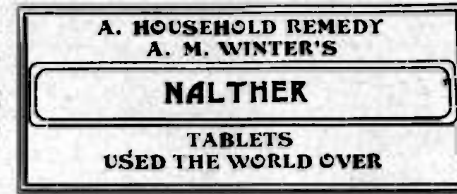

Υπεύθυνος ΧΑΡ. Γ. ΒΑΦΕΙΑΔΗΣ

ΠΑΣΤΙΛΛΑΙ ΝΑΛΤΕΡ ΒΙΝΤΕΡ

Σοφή προπαρασκευή έκ φυτών και βοτάνων, έχόντων ιατρικώς ιδιότητας ύψηλάς, άνεγνωρισμένας πανταχοῦ και πάντοτε.

'Αληθές φάρμακον διά τας άσθενείας ή διαταράξεις, προεσογόμενας έκ της κακής καταστάσεως τών όργάνων της πέψεως.

Καθαρισκόν εύκόλως λαμβανόμενον άποτελεσματικόν και ενεργούν συγχρόνως επί του στομάχου, τών έντέρων, του σπ

πατος και τών νεφρών.

Ζητήσατε τας Παστίλλας Νάλτερ—Βίντερ άπό τό κατάστημα ΣΠΕΡΟΥ ΚΟΥΚΟΥΤΟΥ, όδός Τελωνείου. Δίδοντες ένα μεταλλικήν θά λάβητε έντός φακελλίσκου ή παστίλλας διά δοκιμήν.

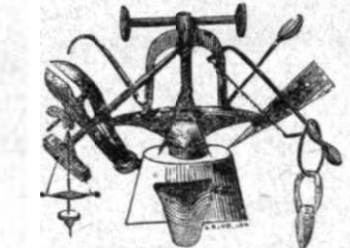
ΤΙΜΑΙ : Μέγα κυτίον, περιέχον 201 παστίλλας, διά χρυσιν έξάμηνον 'Οκταρ. 10
Μικρόν » » 67 » » δίμηνον » 4

ΣΠΕΥΣΑΤΕ ΠΡΙΝ ΠΙΝΟΥΝ 'ΑΝΑΡΙΑΣΤΟΙ

Κονιάκ γνήσιον έξ άποστάγματος καθώς και ποτά οίνοπνευματώδη έκ τών μεγάλων έργοστασίων τών έν Σμύρνη Κ. Ν. Κωνσταντινίδου και Σας Γενικοί αντιπρόσωποι ένταῦθα και περίξ Ξενάκης και Φιλιππίδης

ΦΑΝΟΠ ΟΙΕΙΟΝ & ΜΑΡΚΟΠΟΙΣΙΟΝ

ΑΛΕΞΑΝΔΡ. Α ΑΓΓΕΛΙΔΟΥ ΕΝ ΚΥΛΩΝΙΑΙΣ

Κατασκευάζονται μάγκες παντός είδους μετά διαόρων κ αλλιτεχνικών σημάτων, και χαρακτήρων. — Κατασκευή στερνών, φίλτρων, μπάνιων, φανών διαφόρων ευρωπαϊκών σχεδίων. 'Επισκευάζονται παντός είδους φώτα, ΛΟΥΣ, ΜΠ/ΑΝΣΑΡ, ΡΑΔΙΟΥΜ, ΓΑΖΟΛΙΝΗΣ Κ. Α. Π.

ΚΑΔΕΤΣΕΝΙΚΟΝ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΕΜΜ. ΧΑΤΖΕΛΗ
ΕΝ ΚΥΛΩΝΙΑΙΣ
ΟΔΟΣ ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ, ΑΚΡΙΒΩΣ ΑΠΕΝΑΝΤΙ
ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΥ
Εργασία ήγγυημένη επί χάρτου πλατινοτυπίας.
Φωτογραφίαι άπό μικροσκοπικών μέχρι τελείου φυσικού μεγέθους
Τιμαί συμφέρουσαι δι' όλους

ΟΦΘΑΛΜΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ

ΙΑΤΡΟΕΙΣΑ ΕΠΙ ΤΗ ΒΑΣΕΙ ΤΩΝ ΤΕΛΕΙΟΤΑΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΛΙΝΙΚΩΝ

ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΙΑΤΡΟΥ

Κ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΔΟΥ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΟΥ ΟΦΘΑΛΜΟΛΟΓΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
ΤΟΥ ΓΡΑΙΚΙΚΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ

ΜΕΛΟΥΣ ΑΝΤΕΠΙΣΤΕΛΛΟΝΤΟΣ ΤΗΣ ΟΦΘΑΛΜΟΛΟΓΙΚΗΣ
ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

ΜΕΛΟΥΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΟΦΘΑΛΜΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ κ.τ.λ.

Συστηματική και ριζική θεραπεία όλων τῶν ὀφθαλμικῶν παθήσεων καὶ ιδίως τῶν *Τραχωμάτων* μεθ' ὅλων τῶν ἐπιπλοκῶν αὐτῶν καὶ δὴ τῆς *Τριχιάσεως Χειρουργικὸν τμήμα* τελειότατον μεθ' ἰατροὺς ἰδιαιτέρους διὰ τὴν νοσηλείαν. *Ὀπτικὸν καὶ ὀφθαλμολογικὸν τμήμα* μεθ' ἰατροὺς ἐργασίας καὶ ὄργανα πρὸς ἀκριβῆ καὶ ἐπιστημονικὴν ἐξέτασιν τῆς ὁράσεως.

Συμβουλαὶ καὶ ἐγχειρήσεις δ' ὅλης τῆς ἡμέρας.

1—12

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

*Μεγάλη ὁδὸς Βογιατζίδικα
ΣΜΥΡΝΗ*

ΚΛΙΝΙΚΗ

ΩΤΩΝ ΡΙΝΟΣ ΛΑΡΥΓΓΟΣ ΚΑΙ ΛΑΙΜΟΥ
ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ
ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ

Δ. Γ. ΜΑΡΣΕΛΛΟΥ

διδάκτορος τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βιέννης. Μέλος τῆς Αὐστριακῆς Ὀτολογικῆς Ἑταιρίας.

Ἐπὶ δεκαετίαν ἐν Εὐρώπῃ σπουδάζων τὰ ἄνω νοσήματα τῶς βροχίτου

τῆς Βιενναίας Ὀτολογικῆς Πανεπιστημιακῆς κλινικῆς, τοῦ καθηγητοῦ Urbantschitsch, καὶ τοῦ Ρινολαρυγγολογικοῦ τμήματος τῆς πολυκλινικῆς τοῦ καθηγητοῦ Keschier, ἱατροῦ τοῦ Ἀρμενικοῦ Νοσοκομείου. Τελειοτάτη ἠλεκτρικὴ ἐγκατάστασις, ἐξέτασις δι' ἠλεκτρικοῦ φωτὸς τῶν βρόγχων καὶ τῶν οἰσοφάγου.

Εἰδικὴ θεραπεία τῶν δυσμορφιῶν τῆς ὀρυός. Ὁραὶ ἐπισκέψεως 1—1 καὶ 3—5 μ. μ. 1—5

ΑΛΦΡΕΔΟΣ ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ

ΟΔΟΝΤΟΓΑΤΡΟΣ ΔΙΔΑΚΤΟΥΡΟΣ

ΟΔΟΝΤΟΓΑΤΡΟΣ ΤΩΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΩΝ ΣΙΑΔΡΟΦΟΡΩΝ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΗΣ ἘΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΥ

Κατὰ καθήκον γνωστοποιεῖ τὸ Σεβαστόν κοινόν ὅπως ἐπιφελήθη τῆς περιστάσεως τῆς ἐνταῦθα διαμονῆς του, ἵνα φροντίσῃ δι' ὅλα τὰ νοσήματα τοῦ στόματος: ὡς ἐξαγωγήν ὀδόντων ἀνωδύνως διὰ τοπικῆς ἀναισθησίας κατασκευὴν ὀδόντων τεκνητῶν κατὰ τὰ τελευταῖα τελειότερα

συστήματα, ἤτοι διὰ Καουτσούκ, διὰ χρυσοῦ, ὀδόντας βιδωτοῦς στεφάνους, (Couronnes) Γεφυρωτὰ (Bridgenork) Pont) διὰ πορσελάνης κ. τ. λ. κ. τ. λ. ... τὴν σφράγισιν ὀδόντων διὰ χρυσοῦ Καθαρισμὸς καὶ θεραπεία τελεία ὅλων τῶν ἀσθενειῶν τοῦ στόματος. Οἱ θέλοντες νὰ τιμῆσωσι αὐτὸν διὰ τῆς ἐπισκέψεώς των, θὰ ὦσι ἱκανοποιημένοι καὶ θὰ ἔχωσι μίαν καλὴν ἀνάμνησιν.

ὉΡΑΙ ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΣ [ἀπὸ τῆς 9 — 12 Π. Μ.
[ἀπὸ τῆς 2 — 6 Μ. Μ.

Διὰ τοὺς πτωχοὺς δωρεάν
ἐκάστην Πέμπτην.

ἔστέρησε στερωῶν με τῆς μητρός μου. »

— Θὰ ἀναγγεῖλω εἰς τὸν σύζυγόν μου τὴν τιμὴν τὴν ὁποῖαν μᾶς κάμνετε, ἐλπίζω δὲ ὅτι ἡ ἀπάντησίς του θέλει πρᾶναι κατὰ τι τὴν δικαίαν σας λύτην.

— Πόσον λυποῦμαι ὅτι δὲν ἤδυνήθην νὰ ἔλθω ἐνωρίτερα! Τὰ καθήκοντα τῆς ὑπηρεσίας δὲν μοι ἐπέτρεπον νὰ ἀφήσω τὸ πλοῖον, δὲν ἐτόλμων νὰ σᾶς γράψω, καὶ μόλις πρὸ ὀλίγου ἔλαβον τὴν ἄδειαν νὰ ἀποβῶ εἰς τὴν ξηράν, ἤρογυπόρησα δὲ ἀκόμη διότι ἀπεστάλην ὅπως λάβω τὰς τελευταίας ὁδηγίας τοῦ ναυάρχου. Ἄλλως, κυρία, ἤθελον ἔλθῃ πρὸ τοῦ κυρίου Πορταντῆ καὶ δυνηθῶ νὰ ὁμιλήσω ἀπ' εὐθείας τὸν κύριον Γραιγκούρ· ἤθελον ἐκθέσει πρὸς αὐτὸν τὰς ἐλπίδας μου περὶ τοῦ μέλλοντος καὶ τῆς τύχης μου. Λάβετε τὴν καλωσύνην νὰ τοῦ εἴπετε, κυρία, ὅτι ἔχω ἡλικίαν μὲν εἴκοσι ὀκτὼ ἐτῶν, βαθμὸν δ' ὑποπλοιάρχου καὶ εἰσόδημα δέκα χιλιάδας φράγκων. Ἐνεκα τῆς διαγωγῆς μου εἰς Βουγὲ ἔλαβον τὸ παράσημον, οἱ πρόγονοί μου ὑπηρετήσαν ἐντίμως καὶ τὸ ὄνομα ἡμῶν δὲν εἶνε ἄγνωστον ἐν τῷ στρατῷ. Γνωρίζω, κυρία, ὅτι τὰ προσόντα μου ταῦτα δὲν ἀρκοῦσιν ὅπως κριθῶ ἄξιος νέας τοσοῦτον τελείας ὅποια ἡ κυρία Ἄδριάνα, καὶ τῆς τιμῆς τοῦ νὰ γείνω μέλος τῆς οἰκογενείας ὑμῶν, διὸ καὶ λυποῦμαι ὅτι δὲν ἔχω ἄλλα σημαντικώτερα.

— Περιμείνατε, ὀλίγον ἀκόμη, κύριε· ὁ φίλος μας Ἐρνέστος Πορταντῆ δὲν θὰ βραδύνη νὰ μᾶς ἀποχαιρετήσῃ καὶ τότε ὑποβάλλετε εἰς τὸν σύζυγόν μου τὴν πρότασιν ὑμῶν, ἥτις θέλει κολακεύσει αὐτὸν βεβαίως.

— Περιμένω, κυρία· ἀλλ' ἡ ὥρα παρόρχεται μετὰ ταχύτητος ἀπελπιστικῆς. Λύναμαι νὰ ἐλπίσω ὅτι θὰ μοῦ ἀναγγεῖλετε τὴν ἀπόφασίν του, ἂν ἀναγκασθῶ νὰ ἀναχωρήσω πρὶν τοῦ ὁμιλήσω;

— Βεβαιωθῆτε ὅτι θέλω σᾶς ἀναγγεῖλει αὐτήν. » Ὁ κ.

Γραιγκούρ και ὁ φροντιστὴς ἐπλησίασαν πρὸς τὴν ἐστίαν, ὅλων δὲ οἱ ὀφθαλμοὶ ἐστράφησαν ἀλληλοδιαδόχως πρὸς τὸ ἐπ’ αὐτῆς ὄρολόγιον.

— Κύριοι, εἶπεν ὁ γέρον πλοίαρχος, ἡ λέμβος σᾶς περιμένει νομίζω εἰς τὰς τέσσαρας. Τὸ καθήκον πρὸ παντός ! Δὲν σᾶς ἐμπροδίζω ν’ ἀναχωρήσετε. Ἐνθυμηθῆτε μόνον ὅτι ὁ ἀδελφὸς τῆς γυναικὸς μου κατοικεῖ τὴν Μαρτινίανην καὶ ὅτι θέλει σᾶς ὑποδεχθῆ ὡς ἐγὼ αὐτός.

Μετὰ δὲ ταῦτα ὁ κ. Γραιγκούρ ἠσπάσθη πατρικῶς τὸν Ἐρνέστον Πορταντὶκ καὶ εἶπεν αὐτῷ χαμηλοφώνως·

— Ἀναίβα πάλιν, ἂν δύνασαι, εἰδὲ μὴ σοῦ γράφω. Προσέθηκε δὲ δυνατώτερα.

— Ὑγίαινε, Ἐρνέστε, καὶ καλὸν κατευόδιον. Θὰ μᾶς γράψης, ἐλπίζω, ὅταν φθάσης ἐκεῖ.

— Κυρία, ἔλεγεν ἐξ ἄλλου ὁ Μονταγλών, ἂν ἐπιτρέπετε θὰ ἀναβῶ πάλιν ἀμέσως.

Οἱ δύο νέοι ἐξῆλθον ταυτοχρόνως χωρὶς ν’ ἀνταλλάξωσι λέξιν, ἐχωρίσθησαν δὲ εἰς τὴν διασταύρωσιν τῆς ὁδοῦ καὶ ὁ μὲν φροντιστὴς ἐστρεψε δεξιᾷ καὶ κατέβη ταχέως κλίμακα φέρουσαν πρὸς τὴν κάτω πόλιν· ὁ δ’ ἀξιωματικὸς προσεποιήθη ὅτι διευθύνεται πρὸς τὴν ἄνω συνοικίαν, περιέμεινε χρόνον τινὰ ἔμπροσθεν ναυτικοῦ καφενεῖου, ἔπειτα δὲ ἐστρεψεν εἰς τὰ ὀπίσω. Ἦνοιγεν ἐκ νέου τὴν πύλην τοῦ μεγάρου ὅτε ἀπήντησε πάλιν κατὰ πρόσωπον τὸν Ἐρνέστον, ὅστις περιελθὼν δρομαίως τὰς πέριξ ὁδοὺς, ἐπανήρχετο καὶ αὐτός. Εὐκόλως ἐννοεῖ τις τὴν διπλὴν ἐντύπωσιν τὴν προξενηθεῖσαν ἐκ τῆς δευτέρας ταύτης συναντήσεως ἔτι πλεόν τῆς πρώτης δυσαρέστου. Τὰ δύο θαυμαστικὰ διεδέχθησαν δύο ἐρωτηματικά.

— Ἐπανήρχεσθε; μήπως ἐλησιμονήσατε τίποτε;

— Ὁχι, τίποτε ! Δὲν ἐπανηρόμην.

— Αἴ! Αἴ! Κύριοι, ἀνέκρ' αἶξε τρίτον πρόσωπον ὁ κ. Ἐστουρζώ, ἰατρὸς ἐπὶ τῆς *Δάφνης*, μήπως ἐχάσατε τὸν δρόμον; γυρίζετε τὴν ῥάχην πρὸς τὴν λέμβον εἰς τὰς τέσσαρας παρὰ τέταρτον, Ἐμπρός! Ἐμπρός! Ἴδου ὁ πυροβολισμὸς τῆς ἀνακλήσεως!

Καὶ τῷ ὄντι ἠκούσθη κρότος πυροβόλου ἀνακαλοῦντος τοὺς ἐπὶ τῆς ξηρᾶς εὐρισκομένους.

« Δὲν ὑπάρχει πλέον ἐλπίς! » ἀνελογίσθη ἕκαστος τῶν ἀντιζήλων, τοὺς ὁποίους ὁ νεωστὶ ἐλθὼν ἔπεσε τέλος νὰ κατευθυνθῶσι ἐσπευσμένως πρὸς τὸν λιμένα.

— Τῇ ἀληθείᾳ, φίλοι μου, χωρὶς ἐμὲ τὴν ἐπαθαίνετε ὦραϊα! Ὁμολογήσατε ὅτι εἶμαι ἄλλη πρόνοια..... τὸ ὁποῖον ἄλλως τε εἶνε πασίγνωστον καὶ γραμμένον εἰς τὰς ἐφημερίδας! Ἄν δὲν ἔφθανα ἐδῶ ἐπίτηδες, ὁ γέρω—Βωμορὲν θὰ σᾶς ἐδέχεται ὦραϊα. Σᾶς ἔκαμα νὰ γλυτώσετε ἐν καλὸν λούσιμον. Ἐμπρός! Ἐμπρός! μὲ ἀνάπτετε δύο λαμπάδας καὶ τελειώ- νει ἡ ὑπόθεσις. Πανιὰ διὰ τὴν χώραν τῶν σκνιπῶν, τοῦ ῥα- κιοῦ καὶ τῆς βανάνας! Ἄ! νὰ σᾶς διηγηθῶ μίαν νόστιμον ἱστορίαν

Ἐστουρζώ, ἀνὴρ μικρόσωμος ῥοδοκόκκινος καὶ εὐθυμος, γαστρονόμος καὶ φίλος τῆς εὐζωΐας φημίζεται ὁ κάλλιστος τῶν συναδέλφων, ὁ ὑποχρεωτικώτατος τῶν ἀνθρώπων καὶ ἡ χαρὰ τῶν ἐπιτελείων ὧν ἀποτελεῖ μέρος. Οἱ ἀξιωματικοὶ εἶνε εὐτυχεῖς ἔχοντες αὐτὸν συνδαιτημίονα. Εὐθὺς ὡς τὸ πλοῖον ἐκκινήσει, ἀνοίγει ἀνεξάντλητον σάκκον ἀνεξότων μᾶλλον ἢ ἥπτων σκανδαλωδῶν, ἀλατίζων αὐτὰ διὰ σχολίων ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἥκιστα εὐμενῶν· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐφάνη χρήσιμος πρὸς πάντας, οὐδένα ἔχει ἐχθρόν· εἶνε ὁμως ἀληθὲς ὅτι καὶ οὐδένα στενὸν ἔχει φίλον. Ἡ φλυαρία του ἐγένετο πολλάκις αὐτῷ παραίτιος δυσαρέστων περι-

πλοκῶν, τὰς ὁποίας πρῶτος αὐτὸς μετέστρεφεν εἰς γελοίας. Ὅπως δ' εἶνε ἀδύνατον νὰ μεταβάλλῃ τις τὴν φύσιν, οὕτω ἀδύνατον εἶνε καὶ νὰ ἐμποδίσῃ τις τὸν ἰατρὸν Ἐστουρζῶ τοῦ νὰ ὁμιλήσῃ καὶ νὰ διηγηθῇ τι ἀνὰ πάσαν σπιγμῆν.

Ἀπαλάττομεν τὸν ἀναγνώστην τῆς μακρᾶς καὶ κωμικῆς ἱστορίας ἧς τὴν πρώτην ἐκδοσιν ἐδώρησε καθ' ὁδὸν εἰς τὸν Μονταιγλῶν καὶ τὸν Ἐρνέστον Πορταντῖκ, οἵτινες βυθισμένοι ἀμφότεροι εἰς σκέψεις, οὐδὲ λέξιν ἤκουσαν.

— Ὁραιοτάτον ! λαμπρότατον ! κωμικώτατον ! εἶπε τελειῶνων τὴν διήγησιν.

— ὦ ! ναί, τῷ ὄντι !, ἐψιθύρισαν οἱ δύο σύντροφοι ἐμβαίνοντες ταυτοχρόνως εἰς τὴν τελευταίαν λέμβον τῆς «**Δάφνης**».

Ἐντούτοις ἡ ἀνεξάντλητος εὐθυμία τοῦ ἰατροῦ δὲν κατηνύσθη.

Πολλοὶ ἀξιωματικοὶ καὶ δόκιμοι τοῦ δρόμωνος ἐπλήρουν τὸν θάλαμον τῆς λέμβου· ὁ μὲν εἶχε καταλίπει ἀδελφὴν ἐκπνεύσαν, ὁ δὲ πατέρα ὀδυρομένην· πάντες ἦσαν συγκινημένοι ἐκ τῶν τελευταίων ἀποχαιρετισμῶν· μόνος ὁ ἰατρὸς Ἐστουρζῶ ἐδημηγόρει καὶ ἐγέλα.

Παρὰ τὸν φροντιστὴν ἐκάθητο ὁ πυράρχης τοῦ δρόμωνος ἔχων φυσιογνωμίαν ἀνδρικήν, ἠλιόκαυστον, φέρουσαν ἰγνὴ εὐλογίας καὶ πληγῶν καὶ κυανᾶ στίγματα πυρίτιδος. Ὁ Μαστρο-Ματθαῖος, ὡς ὀνομάζετο, εἶχεν ἀξιωθῆ ἕνεκα τῆς ἀσχημίας του, τοῦ ἐπιθέτου **Εὐμορφονιός**, καθ' ὅσον εἶχε χάσει ἓνα ὀφθαλμὸν ἐν Ἀφρικῇ, εἰς τὴν αὐτὴν μάχην τοῦ Βουγύ, καθ' ἣν ὁ Μονταιγλῶν εἶχε κερδίσει τὸ παράσημον.

Ἠγάπα τοὺς ἀστεϊσμούς, ἀλλὰ κατὰ τὰς ἄρας.

— Μὰ τὴν ψυχὴν μου, εἶπεν ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν φροντιστὴν, φαίνεται ὅτι ὁ ἰατρὸς δὲν ἔχει οὔτε γυναῖκα οὔτε παιδί· ἐδιάλεξε τὴν ὥραν νὰ φλυαρήσῃ ! Δὲν τὸν ἐμποδίζει κανεὶς νὰ γελά· ὁμως ἄς γελά μόνος. Ἐγὼ δὲν ἀφήκα εἰς τὸ

Βρέστ εἰμὴ μίαν οἰκοκυρὰν κουτσοδόντα καὶ ὅμως καὶ χωρὶς νὰ θέλω συλλογίζομαι ὅτι ἴσως μ' ἐλέησε διὰ τελευταίαν φορὰν.

Ὁ Ἐρνέστος ἐνέκρινε τὰ λεχθέντα διὰ νεύματος, ὁ δὲ Μαστρο-Ματθαῖος ἔστρεψε τὸ βλέμμα πρὸς τὸν Μονταιγλῶν ὅστις ἔχων τοὺς ὀφθαλμοὺς κάτω νεύοντας ἐρρέμβαζε. Ὁ ἀγαθὸς πυράρχης ἐμάντευσε τὰς προφανεῖς μερίμνας τοῦ ἀξιωματικοῦ, δὲν ἐνόμισεν ὅμως οὐδὲ πρέπον νὰ διακόψῃ τὴν συλλογὴν τοῦ φροντιστοῦ. Δύο ἢ τρεῖς δόκιμοι ἤκουον μόνοι τὸν πολύλογον ἰατρὸν· τὰ δὲ μειδιάματα αὐτῶν ἐξήρουν ὅπως ἐνθαρρύνωσι τὴν ἀθυροστομίαν του. Τέλος ἡ λέμβος ἐφθάσε μέχρι τῆς «**Δάφνης**»· τὸ πλήρωμα ἦτο ἕτοιμον πρὸς ἀπόπλουν, ἡ δὲ λέμβος ἀνεκρεμάσθη.

Ἐν τούτοις ὁ καὶ ἡ κ. Γραιγκοῦρ ἀνεκοίνωσαν πρὸς ἀλλήλους, τὰς εἰς γάμον αἰτήσεις τοῦ Ἐρνέστου καὶ τοῦ Μονταιγλῶν· μόλις δ' εἶχον ἀρχίσει τὴν περὶ αὐτῶν ὁμιλίαν καὶ ἤχησεν ὁ προσκλητήριος πυροβολισμός.

— Ἐσφαλές, φιλιότη μου, προχωρήσασα τόσον πολὺ, εἶπεν ὁ πλοίαρχος· μόλις γνωρίζομεν αὐτὸν τὸν νέον, ἐνῶ ὁ Ἐρνέστος εἶνε φίλος καὶ μὲ ἀρέσει διὰ πολλοὺς λόγους.

— Διατί, ἀφοῦ εἶχες τόσον θετικὸν σκοπὸν, δὲν μοῦ τοὺς ἔλεγε προτίτερα ; μήπως ἠδυνάμην νὰ προῖδω τὰς ἐπιθυμίας τοῦ κ. Μονταιγλῶν ἢ νὰ μαντεύσω τὰς ιδιὰς σου ; ἔπρεπε λοιπὸν νὰ ἀπωθῆσω ἀμέσως γαμβρὸν τόσον ἀξιόλογον ; . . .

Ἐχει δέκα χιλιάδας φράγκα εἰσόδημα, εἶνε ὑποπλοίαρχος, ἔχει προστάτας καὶ παράσημον, εἶνε ἀπὸ καλῆν οἰκογένειαν· ἐντούτοις πρέπει νὰ τοῦ γράψω, τὸ ὑπεσχέθην. Ἀποφάσισε λοιπὸν !

— Ρίψε ὅλο τὸ σφάλμα ἐπάνω μου, χωρὶς ὅμως νὰ ἀπαντήσης ὀριστικῶς· ἄς κερδήσωμεν καιρὸν. Γράφω καὶ ἐγὼ εἰς τὸν Ἐρνέστον ὅτι ἔχεις ἄλλα σχέδια, ὅτι ἡ Ἀδριὰνα εἶνε πο-

λὺ νέα. κ.τ.λ.....

— Εἶνε ὁ μόνος τρόπος νὰ χαλάσωμεν τὸ πᾶν ! καλλίτερον νὰ ἐκλέξωμεν μεταξὺ τῶν δύο, ἢ μᾶλλον ἄς ἐρωτήσωμεν τὴν κόρην μας.

— Καὶ ὁ καιρός ! ὁ καιρός ! ἄς κάμωμεν ὅ,τι εἶνε συντομώτερον· ἢ **Δάφνη** θὰ ἀναχωρήσῃ. Γράψε ἀφοῦ ὑπεσχέθης· ἀργότερον συμβουλευόμεθα τὴν Ἀδριάναν μὲ τὰς ἀναγκαίας προφυλάξεις.

Μετὰ τὸν διάλογον τοῦτον, ὁ μὲν κ. Γραιγκοῦρ εἰσήλθε εἰς τὸ γραφεῖον, ἡ δὲ κυρία εἰς τὸν θάλαμόν της· μετ’ ὀλίγον δὲ ἔδωκεν ἕκαστος αὐτῶν ἐπιστολὴν εἰς τὸν Ἰωσήφ, τὸν ὑπηρέτην τῆς οἰκογενείας, λαβόντα προσταγὴν ὅπως κομίσῃ αὐτὰς ταχέως εἰς τὸ πλοῖον καὶ ἐγγερίσῃ εἰς αὐτοὺς τοὺς ἰδίους Μονταιγλὼν καὶ Πορταντκ· ὁ Ἰωσήφ ἀπῆλθεν, ἐνοικίασε λέμβον εἰπὼν εἰς τὸν λεμβοῦχον νὰ σπεύσῃ πρὸς τὴν **Δάφνην**, ἧς τὰ ἰστία ἐκρέμαντο ἤδη ὑπὸ τὰς κεφαλαί· δὲν ἀπειχε δὲ ἢ μικρὸν αὐτῆς ὅτε αἴφνης ἀπῆρε, πλησίστιος δὲ καὶ οὐριοδρομοῦσα ἔπλεε πρὸς τὴν ἔξοδον τοῦ λιμένος.

— Ἐμπρός ! γρήγορα, ἀνέκραξεν ὁ ὑπηρέτης σείων τὰς ἐπιστολάς.

Ἄλλ’ οἱ κωπηλάται ἀφῆκαν τὰς κώπας καγγάζοντες.

— Δὲν μᾶς λές, γέρω, νομίζεις πῶς ἡ βάρκα μας ἔχει πτερὰ γιὰ νὰ φθάσῃ ἓνα καράβι ποῦ ἀρμενίζει πρῦμα ;

— Μὴ γὰρ εἶσαι Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν καὶ φαντάζεσαι πῶς ἓνα βασιλικὸ καράβι θὰ σταθῇ γι’ αὐτὰ τὰ παληόχαρτα ;

Καὶ ὁ Ἰωσήφ ἀπηλπισμένος κατευθυνθεὶς εἰς τὴν ἀκταιωρὸν ἐξέθηκε τὸ συμβᾶν πρὸς τὸν ἀξιωματικὸν τῆς ὑληρεσίας.

— Εὐκόλως διορθώνεται τὸ πρᾶγμα, εἶπεν ὁ ἀξιωματικὸς, δός μου τὰ γράμματα. Ἡ ἡμιολία **Ἀμέθυστος** ἀναχωρεῖ

ἴσως αὐριον εἰς τὸ Φορ—Ρουαγιάλ. Εἰς τῶν ἀξιωματικῶν ἀνεδέχθη τὰς παραγγελίας μας· τοῦ δίδω καὶ τὰ γράμματα.

Ὁ πιστὸς ὑπηρέτης ἐνόμισεν ὅτι ἔκαμε μέγα κατόρθωμα δεχόμενος τὴν πρότασιν καὶ ἐπέστρεψεν ὅπως δώσῃ πρὸς τοὺς κυρίους τοῦ λόγον τοῦ τρόπου καθ' ὃν ἐξετέλεσε τὴν ἀποστολήν. Ἄλλ' ὁ κ. Γραιγκούρ ἐπέτιξεν αὐτὸν αὐστηρῶς διότι ἐχερώσκει ἢ νὰ δώσῃ εἰς χεῖρας τὰς ἐπιστολάς ἢ νὰ κρατήσῃ αὐτάς. Τὸ ἐσπευσμένον ἤθελε δικαιολογήσει τοὺς γράψαντας ὅτι δὲν ἀπήντησαν θετικῶς ἐνῶ ἐπιδιδόμενα αἱ ἐπιστολαὶ βραδύτερον ἤθελον ἐνέχει εὐγενῆ τύπον ἀποποιήσεως πρὸς ἀμφοτέρους. Ἐπειδὴ δὲ δὲν ἦτο πλέον καιρὸς ὅπως τὰς ἀναλάβωσι, διότι εἶχε νικῶσει, τὴν πρωΐαν τῆς ἐπαύριον ὁ Ἰωσήφ ἐπορεύθη καὶ πάλιν πρὸς τὴν ἀκταιωρόν· αἱ ἐπιστολαὶ ὅμως ἦσαν ἐν τῷ κιβωτίῳ τοῦ μέλλοντος νὰ ἀπέλθῃ ἀξιωματικοῦ, ὅστις ἦτο εἰς τὴν ξηράν· περὶ τὴν μεσημβρίαν ὁ ὑπηρέτης ἐπῆγεν ἐκ νέου, ἀλλ' ὁ ἀξιωματικὸς τῆς ὑπηρεσίας εἶχεν ἀντικατασταθῆ, καὶ ὁ διαδεχθεὶς αὐτὸν δὲν ἐγνώριζε περὶ τίνας ἐπρόκειτο. Αὐτὸς ὁ κ. Γραιγκούρ ὅστις ἐροτήσας τὴν Ἀδριάναν ἔγραψε μετ' ὀλιγωτέρας σπουδῆς, μετέβη εἰς ἀναζητήσιν τῶν ἐπιστολῶν· ἀλλ' ἡ ἡμιολία εἶχεν ἤδη ἐκπλεύσει.

Ὁ Ἐρνέστος λοιπὸν καὶ ὁ Μονταιγλὼν ἀπῆλθον ὑπὸ τὴν ἐντύπωσιν τῶν εὐνοϊκῶν ἀπαντήσεων τοῦ κ. καὶ τῆς κ. Γραιγκούρ οὐδύλως ὑποπτεύσαντες τὰς ἀμοιβαίας αὐτῶν διαθέσεις καὶ ἀποφασισμένοι ἀμφοτέροι ὅπως ἅμα ἀφικόμενοι εἰς Φορ—Ρουαγιάλ, παρουσιασθῶσιν εἰς τὸν κ. Δεγαλέ.

Κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ διάπλου οὐδὲν ἄξιον λόγου συνέβη. Μεταξὺ τῶν κατὰ πρωῶτον πρὸς ἀλλήλους σχετιζομένων ἀξιωματικῶν, μόνος ὁ εὐθυμὸς ἰατρὸς διетήρει τὴν συνήθη του οἰκειότητα· αἱ ἀστείότητες αὐτοῦ ἐκίνουν συχνάκις εἰς γέλωτα τοὺς ὁμοτραπέζους καὶ τὰ ἀνέκδοτά του πα-

ρεῖχον ὅλην θορυβωδῶν διαλόγων. Ἦδη ἡ ἐπιφύλαξις εἶχε κατὰ τὸ ἕμισυ διαλυθῆ καὶ ἕκαστος εἶχε γνωρίσει ὀπωσοῦν τὸν χαρακτήρα τῶν συναδέλφων του, ὅτε ὀκτῶ ἡμέρας μετὰ τὸν ἐκπλοῦν ὁ δρόμος ὑπέστη τὴν πρώτην τρικυμίαν. Ὁ πνέων βορρᾶς διήγειρε γιγάντεια κύματα προσβάλλοντα ἀλληλοδιαδόχως τὴν πρύμνην τοῦ πλοίου· τὰ μεγάλα ἰστία συνεπύχθησαν· οὐχ ἦπτον τὸ γεῦμα ὑπῆρξεν ἀξιόλογον. Ὁ ἐπὶ τῆς καλοφαγίας—ἐννοεῖται δ' ὅτι ὁ γαστρονόμος ἰατρὸς Ἐστουρζῶ εἶχεν ὀνομασθῆ παμψηρεὶ εἰς τὸ σημαντικὸν τοῦτο ὑπόργημα—ἐξέφραζε τὴν χαρὰν του διὰ τὸν ἐπικρατοῦντα καιρὸν.

— Κύριοι, ἔλεγε, σημειώσατε ὅτι τὸ εὐλογημένον αὐτὸ φῦσμα τοῦ βορρᾶ θὰ μᾶς κάμῃ νὰ ξεφαντώσωμεν καθ' ὅλον τὸν διάπλοον. Ἄν εἶχομεν ἐπιβάτην τὸν συμπαθέστερον τῶν φιλοσόφων, τὸν φίλτατόν μου Ἐπίκουρον.....

— ὦ! ἰατρέ, μὴ μᾶς ὀμιλῆς περὶ Ἐπικούρου.

— Ὁ Ἐπίκουρος, λέγω, ἠθέλην εὐλογήσει τὸν καλὸν αὐτὸν ἀνεμίον, ὅστις δὲν ἀναγκάζει νὰ οἰκονομοῦν τὰ τρόφιμα. Ἐν ὅσῳ ὁ μάγειρος εἶνε εἰς κατάστασιν νὰ ἐνασχολῆται εἰς τὰ εὐγενῆ του χρῆθ καὶ αἱ ὄρνιθες δὲν πάσχουν ναυτίαισιν, τί ἔχετε νὰ παραπονῆσθε;

— Πῶς φαίνεται ἰατρέ, ὑπέλαβε νέος τις δόκιμος ὅτι δὲν ὑπόκεισθε εἰς τὴν τετραωρίαν τῆς φρουρᾶς καὶ ὅτι κοιμᾶσθε ἡσύχως εἰς τὴν κλίνην σας!

Καὶ ὁ ἰατρὸς ἀποκρίνεται εὐθύμως:

— *Κάτω ἡ ὑπηρεσία!*

Ζήτω ἡ καλοφαγία!

Τὶ καλλίτερη δουλειὰ

Εἶν' ἐπάνω εἰς τὰ πλοῖα;